चित्रकार द्रवालेख्यं कृत्वा स्थापितवानसि। प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा यथा संहरते तथा। ५०२५
नोपेक्षस्व महाबाहो पश्यमानः कुलक्षयं। अथ तेऽद्य मतिर्नष्टा विनाशे प्रत्युपस्थिते।
वनं गच्छ मया सार्द्धं धृतराष्ट्रेण चैव ह। बद्ध्वा वा निकृतिप्रज्ञं धार्त्तराष्ट्रं सुदुर्म्मतिं।
आधीदं राज्यमद्याशु पाण्डवैरभिरक्षितं। प्रसीद राजशार्दूल विनाशो दृश्यते महान्।
पाण्डवानां कुरूणाञ्च राज्ञामप्रमिततेजसां। विरराम्मैवमुक्त्वा तु विदुरो दीनमानसः।
प्रध्यायमानः स तदा निःश्वसंश्च पुनः पुनः। ५०३०
ततोऽथ राज्ञः सुबलस्य पुत्री धर्म्मार्थयुक्तं कुलनाशभीता। दुर्य्योधनं पापमतिं नृशंसं राज्ञां समक्षं सुतमाह कोपात्।
ये पार्थिवा राजसभां प्रविष्टा ब्रह्मर्षयो ये च सभासदोऽन्ये। शृण्वन्तु वक्ष्यामि तवापराधं पापस्य सामात्यपरिच्छदस्य।
राज्यं कुरूणामनुपूर्व्वभोज्यं क्रमागतो नः कुलधर्म्म एषः। तं पाप बुद्धेऽतिनृशंसकर्म्मन् राज्यं कुरूणामनयाद्विहंसि।
राज्ये स्थितो धृतराष्ट्रो मनीषी तस्यानुजो विदुरो दीर्घदर्शी। एतावतिक्रम्य कथं नृपत्वं दुर्य्योधन प्रार्थयसेऽद्य मोहात्।
राजा च क्षत्ता च महानुभावौ भीष्मे स्थिते परवन्तौ भवेतां। अयन्तु धर्म्मज्ञतया महात्मा न राज्यकामो नृवरो नदीजः। ५०४०
राज्यन्तु पाण्डोरिदमप्रधृष्यं तस्याद्य पुत्राः प्रभवन्ति नान्ये। राज्यं तदेतन्निखिलं पाण्डवानां पैतामहं पुत्रपौत्रानुगामि।
यद्वै ब्रूते कुरुमुख्यो महात्मा देवव्रतः सत्यसन्धो मनीषी। सर्व्वं तदस्माभिरहत्य कार्यं राज्यं स्वधर्म्मं परिपालयद्भिः।
अनुज्ञया चाथ महाव्रतस्य ब्रूयान्नृपोऽयं विदुरस्तथैव। कार्य्यं भवेत्तत् सुहृदान्नियुज्य धर्म्मं पुरस्कृत्य सुदीर्घकालं।
न्यायागतं राज्यमिदं कुरूणां युधिष्ठिरः शास्तु वै धर्म्मपुत्रः। प्रचोदितो धृतराष्ट्रेण राज्ञा पुरस्कृतः शान्तनवेन चैव।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि कृष्णवाक्ये सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः॥ १४७॥

॥ वासुदेव उवाच ॥ एवमुक्ते तु गान्धार्य्या धृतराष्ट्रो जनेश्वरः। दुर्य्योधनमुवाचेदं राज्ञां मध्ये जनाधिप। ५०५०
दुर्य्योधन निबोधेदं यत् त्वां वक्ष्यामि पुत्रक। तथा तत् कुरु भद्रन्ते यद्यस्ति पितृगौरवं।
सोमः प्रजापतिः पूर्व्वं कुरूणां वंशवर्द्धनः। सोमाद्बभूव षष्ठोऽयं ययातिर्नहुषात्मजः।
तस्य पुत्रा बभूवुर्हि पञ्च राजर्षिसत्तमाः। तेषां यदुर्म्महातेजा ज्येष्ठः समभवत् प्रभुः।
पूरुर्यवीयांश्च ततो योऽस्माकं वंशवर्द्धनः। शर्म्मिष्ठया संप्रसूतो दुहित्रा वृषपर्व्वणः।
यदुश्च भरतश्रेष्ठ देवयान्याः सुतोऽभवत्। दौहित्रस्तात शुक्रस्य काव्यस्यामिततेजसः। ५०४५
यादवानां कुलकरो बलवान् वीर्य्यसम्मतः। अवमेने स तु क्षत्तं दर्पपूर्णः सुमन्दधीः।
न चातिष्ठत् पितुः शास्त्रे बलदर्पविमोहितः। अवमेने च पितरं भ्रातॄंश्चाप्यपराजितः।
पृथिव्याञ्चतुरन्तायां यदुरेवाभवद्बली। वशे कृत्वा स नृपतीन् न्यवसन्नागसाह्वये।
तं पिता परमक्रुद्धो ययातिर्नहुषात्मजः। शशाप पुत्रं गान्धारे राज्याच्चापि व्यरोपयत।
ये चैनमन्ववर्त्तन्त भ्रातरो बलदर्पितं। शशाप तानपि क्रुद्धो ययातिस्तनयानथ। ५०५०
यवीयांसं ततः पूरुं पुत्रं स्ववशवर्त्तिनं। राज्ये निवेशयामास विधेयं नृपसत्तमः।
एवं ज्येष्ठोऽप्यथोत्सिक्तो न राज्यमभिजायते। यवीयांसोऽपि जायन्ते राज्यं वृद्धोपसेवया।
तथैव सर्व्वधर्म्मज्ञः पितुर्म्मम पितामहः। प्रतीपः पृथिवीपालस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः।